

Роль дошкільного закладу у вихованні дитини

Не всі сім'ї повного мірою реалізують усі можливості впливу на дитину. Причини можуть бути різні: одні сім'ї не хочуть виховувати дитину, інші - не вміють цього робити, є й такі, що розуміють, для чого це потрібно робити, однак не роблять. В усіх випадках сім'ї потрібна кваліфікована допомога дошкільного закладу.

Нині необхідність дошкільного виховання не викликає жодних сумнівів. Упродовж останніх років до дошкільних закладів висунуто високі вимоги.

Зростання впливу освіти, що спостерігається в багатьох країнах світу, зокрема й у нашій країні, змінило ставлення до дитячих садків. На перше місце виходять педагогічні функції дошкільного закладу: як виховують, чого навчають, наскільки успішно готують до школи

У вихованні маленької дитини є чимало заходів, метою яких є формування позитивних звичок, навичок поведінки, раціональних способів діяльності.

Усе це можливо, якщо дорослі домовлятимуться про єдність вимог, спільність методів впливу та способів навчання в дитячому садку й родинному колі.

Слід також ураховувати, для вирішення яких завдань виховання може бути сильнішим дитячий садок чи сім'я, і відповідно, який тягар має взяти на себе інша сторона. Наприклад, в емоційному, статевому вихованні, у залученні дитини до спорту можливості сім'ї значно більші, ніж можливості дитячого садка. Однак дитячий садок кваліфіковано здійснює навчання, забезпечує розвиток творчих здібностей тощо.

Отже, в основу взаємодії сучасного дошкільного закладу та сім'ї має бути покладено співробітництво.

Повноцінним може бути тільки те виховання, яке починається від колиски. Дошкільне виховання, що починається з родинного, а далі

доповнюється суспільним є вирішальним у прилученні дитини до скарбниці духовної культури народу, її соціалізації.

Саме в родинному вихованні в дошкільні роки у дитини закладаються основи моралі, правильної поведінки, активності, ініціативності, творчого ставлення до дійсності чи навпаки - пасивності, байдужості, нігілізму, індиферентності.

Дитячий дошкільний заклад - обов'язкова ланка загальної системи освіти. Процес виховання і навчання у ньому здійснюється відповідно до програми, укладеної фахівцями (фізіологами, психологами, лікарями, педагогами, методистами) й ухваленої Міністерством освіти і науки України.

Програма набуває чинності державного документа. За твердженнями спеціалістів, у дошкільних закладах достатньо розвинені й виховані діти ті, в родинних яких з особливою увагою ставляться до виховання. Найбільше труднощів викликають у вихователя діти, батьки яких не приділяють належної уваги їх вихованню.

Отже, навіть обов'язкова програма з чітко організованим процесом виховання не позбавляє дошкільного закладу залежності від родини: якщо батьки дбають про дитину, то й дитячий садок сприяє її збагаченню, розвитку; якщо сім'я не займається вихованням чи створює для дитини важкі умови, то дитячий садок не завжди в змозі допомогти.

Психологи і педагоги наголошують:

1. Особливістю сімейного виховання є його виразний емоційний характер, що ґрунтується на родинних почуттях, виявляється у глибокій любові до дітей, та взаємних почуттях дітей і батьків.

У вихованні дітей раннього і дошкільного віку вирішальне значення мають родинні емоційні зв'язки, насамперед матері і дитини, оскільки коло людей, з якими спілкується дитина, доволі обмежене, навіть якщо дитина відвідує дошкільний заклад.

2. Основною умовою розвитку особистості є включення дитини в стосунки і спілкування з людьми.

У концепції дошкільного виховання в Україні подано такі тези про взаємодію сім'ї і дошкільної установи:

- сім'я і дитячий садок у хронологічному порядку пов'язані принципами наступності. Вони повинні забезпечувати безпосередність навчання і виховання дітей [9, 16]. У дослідженнях деяких педагогів стверджується, що у практиці суспільного і сімейного виховання переважає принцип не наступності, а паралелізму, тобто сім'я вирішує свої завдання, а дошкільний заклад - свої. За таких умов освітня підготовка дітей не матиме відчутних результатів;

- сім'я - це найприродніша школа соціалізації дитини в суспільстві. Через сім'ю дитина набуває різного досвіду. Концепція спрямовує на те, щоб мета і зміст суспільного виховання не відрізнялись від мети і змісту родинного виховання;

- адаптаційний період «дитина - сім'я - дитячий садок» розширити на більш тривалий час;

- головна мета дошкільного виховання - всебічне виховання дитини, що охоплює розвиток естетичних, розумових, моральних, мовних здібностей малюка.

Практика свідчить, що українське дошкілля загалом, здійснює ті завдання, від яких залежить підготовка дітей до навчання у школі.

Таким чином, формулюємо висновок, що на сучасному етапі розвитку суспільства дошкільний заклад і сім'я мають працювати в умовах співробітництва, і дитячий садок повинен бути ініціатором таких змін, оскільки цього вимагає час.

